

er baade ulogisk og inkonsekvent. Det er af den Grund, vi have stillet vort Ændringsforslag, for at faa Sagen ordnet paa en, som den højtærede Minister selv siger, logisk og konsekvent Maade.

Ordføreren (Thomas Larsen): Jeg vil gøre den korte Bemærkning til det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik), der stadig fremholder, at man maa ikke gaa Samfundet for nær, at vi netop gennem det Forslag, som Flertallet her stiller, ere inde paa den Vej at give Samfundet i hvert Fald en Del af det, som Samfundets er, i Modsætning til, hvad der tidligere har været Tilfældet. Jeg vil dog gerne indrømme, at naar Talen er om at føre en Forsøgslov som denne ud i Livet, er jeg mere bange for at gaa den enkelte Skatteyder for nær end for at gaa Samfundet for nær. Naar man gør et Forsøg med en Lov, som omhandler et omstridt Omraade, staar det for mig saaledes, at det gælder om at gaa forsigtigt frem og lade Fremtiden vise — hvad jeg for øvrigt ogsaa tror, den vil vise —, at det kan gaa at tage en noget større Skat end den, at vi altsaa kunne komme det endnu mere nær at give Samfundet, hvad Samfundets er. Og jeg tror ogsaa, vi alligevel gennem Vedtagelsen af det foreliggende vilde naa et meget godt Stykke Vej i Retning af at give Samfundet, hvad Samfundets er.

Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 3die Valgkreds (Laust Jensen) sagde, at Skatteprocenten var ganske vilkaarlig valgt. Deri kan han jo for saa vidt have nogen Ret, men det gælder jo i øvrigt ikke dette Forslag her alene, det kan man sige om saa mange andre Skattelovforslag. Det er nu dog ikke heller ganske hen i det blaa, at Skatteprocenten er ansat, som Tilfældet er, idet det nemlig i Regeringsforslaget i Fjor, hvorigennem man foreslog en Kapitalindbetaling af 40 pCt., altsaa var fastsat, at omtrent Halvdelen af den Værdistigning, som skyldtes Jernbaneanlæg, skulde afgives til Staten. Naar vi i Kommissionen have foreslaaet 1½ pCt., er det, fordi denne Procent saa nogenlunde vil svare til de 40 pCt., som Regeringen foreslog i Fjor. For saa vidt er det ikke hen i Vejret, for saa vidt har der dog været et Tilknytningsgrundlag, om man end i øvrigt, som den højtærede Minister for offentlige Arbejder udtalte, kan indrømme, at det jo er noget, man kan tvistes om, hvorvidt Procenten skal være 1½ eller kun 1.

Naar det ærede Medlem for Skanderborg Amts 3die Valgkreds (Laust Jensen)

hævder, hvad jeg for Resten er enig med ham i, at Vurderingsraadene ganske sikkert ville gaa meget forsigtigt frem, holde sig paa den sikre Side, og at man derfor ikke kan vente stort Udbytte af Skatten, synes jeg, det er en noget underlig Begrundelse for et Forslag om at gaa ned fra 1½ pCt. til 1 pCt. Vi vide, at der er forskellige Kommuner, som vente paa, at denne Lov skal give Udbytte, om end maaske et mindre Udbytte, som Kommunerne kunde faa til Dækning af de store Udgifter, som de have lovet til Anlæg af nye Jernbaner. Naar vi da vedtog en Lov, som ikke gav synderlig Udsigt til, at Kommunerne naaede noget i Retning af at faa Erstatning gennem Skattens Udbytte, staar det for mig, som hele det Arbejde, der er nedlagt i denne Lov, i Virkeligheden vilde være i høj Grad mislykket. Jeg vilde meget advare imod at gaa saa langt ned med Skatteprocenten, at denne Udsigt kunde blive nærliggende, at Skattens Udbytte maaske ikke blev Ulejligheden værd. Derfor anbefaler jeg fremdeles at stemme for Flertallets Forslag om en Skatteprocent af 1½.

Jeg vilde gerne tilføje, at af de Bemærkninger, der ere faldne fra de forskellige Mindretalsordførere, er jeg ikke bleven overbevist om, at det vil være rigtigt at forlade den Bane, som Kommissionens Flertal havde foreslaaet, og som Udvalgets Flertal nu ogsaa foreslaar at følge. Jeg tror, det vil være rigtigt fremdeles, hvis man vil have noget ud af denne Sag, at holde sig til det Grundlag, som gennem Kommissionens Flertal er fremsat, og som ogsaa er accepteret af Regeringen.

Slengerik: Den ærede Ordfører sagde, at han var enig med mig i, at man ikke maatte gaa Samfundet for nær. Samtidig eller straks efter sagde han, at det gøre vi heller ikke ved dette Forslag, thi her ere vi inde paa at give Samfundet „en Del af det, der er Samfundets“. Men naar man kun giver Samfundet en Del af det, der er Samfundets, gaar man Samfundet for nær. Hvis den ærede Ordfører og jeg stod i det Forhold til hinanden, at jeg sagde: Nu øver jeg fuld Retfærdighed mod den ærede Ordfører ved at give ham en Del af det, som tilkommer ham, vilde han sikkert være paa det rene med, at han var gaet for nær af mig. Han vilde sikkert sige, at jeg kun havde øvet fuld Retfærdighed mod ham, naar jeg havde givet ham det, der tilkom ham, ikke blot en Del deraf.